

பெரும்பணக் காரனிடம் ஏழையைண் ணாசாமி

`பெண்வணே'டும் மகனுக்' கனெப்
`பெற்றபெண் ணைக்கொடனே'; வளர்க்கின்ற பெண்ணுண்டு
பசேச்செல்லாம் கீச்'சென்றனன்.
`இருந்தால் அதற்கென்ன' என்னவடே, எனதுபெண்

`இரட்டைவால் அல்ல' என்றான்.
ஏழையைண் ணாசாமி `மகிழ்ச்சிதான்' என்றனன்.

`என்றன்பெண் கால்வரகை'கும்
கருங்குந்தல் உண்டென்ன, ஏழையைண் ணாசாமி
கடிதுமண் நாள்குறித்தான்.
கண்ணுள்ள மகனுக்குத் தந்தறிய மித்தபெண்
கழுதயை? அல்ல, அதுதான்
பெரும்பணக் காரன் வளர்த்திட்ட ஒற்றைவால்
பெட்டகை கருங் குரங்கு!
பீடசூய மரியாதை கண்டநல முண்டிடும்
பெரியஎன் அன்னைநாடே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt254>